

Kamikaze

– Mikail Dede · 06 Haziran 2020



Eskilerden kalma bir acı İçimi sızlatan denizin gölgesi Örgülü saçların çözümsüzlük Uyurken araklanmış bir hayalsin Kamikaze'lerdeyim Hem tuhafım Hem deliyim Biraz da serseri Dün gece zilini çalıp kaçmadım Resmine öpücükler saçmadım Deliyim, asla şarapsız kalmam Kemancıdan son şarkıyı çalmam Komplekslerim paçadaki çamur izi Sarışın bir afeti devran ayıran bizi Kamikaze'lerdeyim Hem tuhafım Hem deliyim Biraz da serseri İçimi sızlatan o son ayrılıksın Kalbimde güm güm çarpan varlıksın Hâlâ izim var ateşli dudaklarında Bir tek sen varsın bu fırrari aklımda Kamikaze'lerdeyim Hem tuhafım Hem deliyim Biraz da serseri Ne bir rüya gördüm Ne kimseye sordum Ne de hayra yordum Son treni kaçırdım, doluyum Bu yüzdendir taş atmalarım Evimin camlarını kırmalarım Gidişinle tepetaklak yuvarlandım Beni terk eden o aklına saydırdım Kendi gölgenden mi korkarsın Korkma, yakmadım henüz geceleri Kamikaze'lerdeyim Hem tuhafım Hem deliyim Biraz da serseri Kandım tereciye tere satmalarına Tepetaklak yuvarlandım, hay aklıma Bu gece kumsala kırgınlıklarım Elimde bira, yedi ceddine saydırdım Kamikaze'lerdeyim Hem tuhafım Hem deliyim Biraz da serseri Oysa eriyordun Türk lokumu gibi Damağımda Kaçtın ansızın Yedi ceddine başladığımda Şimdi son sigara izmaritleri gibisin Tatsız tuzsuz ve biraz dumanlı İkinci sınıf bir lokantanın Vitrininde duran pilav üstü gibisin Oysa vazgeçilmezdin kalbimde Artık; Uzak ihtimaller cızırtısı gibisin kulaklarımda Kamikaze'lerdeyim Hem tuhafım Hem deliyim Biraz da serseri...